

Sygn. akt IV U 238/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia 2018 roku w Ś.

odwołania **B. B.**

od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W.

w sprawie (...) (...) (...) z dnia 07.06.2017 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu rolniczej choroby zawodowej

odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wniosła odwołanie od decyzji KRUS Oddział (...) we W. z dnia 7 czerwca 2017 roku odmawiającej prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z chorobą zawodową, podnosząc, że nie zgada się z orzecznym 0% uszczerbkiem na zdrowiu.

W odpowiedzi na pozew pozwana KRUS Oddział (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania w całości. W uzasadnieniu podniosła, że na podstawie orzeczenia Lekarza Rzecznawcy z 29 maja 2015 roku i Komisji Lekarskiej z 18 sierpnia 2015 roku nie przyznano powódce jednorazowego odszkodowania, ponieważ uszczerbek na zdrowiu został określony jako 0%; obecnie powódka ponownie wystąpiła przyznanie jednorazowego odszkodowania powołując się na pogorszenie stanu zdrowia; w wyniku badania przez Lekarza Rzecznawcę i Komisję Lekarską nadal ustalono 0% uszczerbku na zdrowiu, co skutkowało odmową przyznania jednorazowego odszkodowania.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Decyzją z 15 maja 2015 roku stwierdzono u powódki chorobę zawodową - przewlekłą chorobę obwodowego układu nerwowego wywołaną sposobem wykonywania pracy: zespół cieśni nadgarstka obustronny.

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 roku odmówiono powódce jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej z uwagi na ustalony 0% uszczerbek na zdrowiu.

Powódka ponownie wniosła o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia.

Decyzją z dnia 7 czerwca 2017 roku odmówiono powódce jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia na skutek choroby zawodowej z uwagi na ustalony 0% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: akta KRUS – w załączeniu

Uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z chorobą zawodową wynosi 0%. Biegły z zakresu chirurgii nie stwierdził zaburzeń budowy i funkcji obu rąk, dlatego nie ma podstaw do stwierdzenia uszczerbku na zdrowiu.

Badaniem neurologicznym nie stwierdzono u powódki ubytków czucia, niedowładów i zaników mięśniowych oraz zmian troficznych skóry w zakresie unerwienia nerwów pośrodkowych; efekt leczenia chirurgicznego obustronnego zespołu cieśni nadgarstka dobry.

Dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii k 17

opinia biegłego neurologa k. 31

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie należy uznać za bezzasadne.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłych.

Zgodnie z art. 10 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2017 (...)) jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. Jednorazowe odszkodowanie nie przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli spowodował wypadek umyślnie albo wskutek rażącego niedbalstwa (art. 10 ust. 2 pkt 1 tejże ustawy). Natomiast zgodnie z art. 13 ust.7 ustawy jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o kwotę równą wysokości jednorazowego odszkodowania za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie.

W myśl art. 13 ust 1-3 ustawy jednorazowe odszkodowanie ustala się dla ubezpieczonego w wysokości proporcjonalnej do określonego procentowo stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaś za stały uszczerbek na zdrowiu uznaje się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, a za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Strona pozwana nie kwestionowała faktu iż u powódki została stwierdzona choroba zawodowa, wynika to także z treści decyzji z dnia 15 V 2015 roku, jednakże poniosła, że u powódki nie wystąpił stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynikający z choroby zawodowej.

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia 1 IX 2017 roku oraz opinii biegłej z zakresu neurologii uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z chorobą zawodową wynosi 0%. Biegły z zakresu chirurgii nie stwierdził zaburzeń budowy i funkcji obu rąk, dlatego nie ma podstaw do stwierdzenia uszczerbku na zdrowiu. Badaniem neurologicznym nie stwierdzono u powódki ubytków czucia, niedowładów i zaników mięśniowych oraz zmian troficznych skóry w zakresie unerwienia nerwów pośrodkowych; efekt leczenia chirurgicznego obustronnego zespołu cieśni nadgarstka dobry.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające schorzenia powódki. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powódki. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Dlatego też Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powódka wskutek choroby zawodowej nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono.